

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DIVENDRES, 6 DE NOVEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.005

FRANQUEIG CONCERTAT

Una vegada més el President Companys, que parla per Catalunya, que té Catalunya al darrere, ha cridat el seu darrer alerta! Les seves paraules -- que troben eco i vibració, no en aquest o en aquell sector, no, sinó en el més sensible de la consciència col·lectiva de TOT CATALUNYA -- ressonen, severes i advertides, en l'hora més greu de la lluita.

Ciudadans, camarades de totes les organitzacions antifeixistes, polítiques i sindicals: en el garbuix incensat de totes les nostres veus contradictòries, la veu de Companys, que és la veu de la consciència de Catalunya, l'única que ens assenyala atots, no el camí de les nostres apetències i dels nostres particularismes, sinó el camí del deure, del sacrifici de la victòria.

Enèrgiques declaracions del President Companys

No dic res -- començà manifestant -- perquè si parlés diria massa coses. Aquesta tarda es reunirà el Consell sota la presidència del senyor Ferradellas, però no crec que en la reunió s'aprovin gaires Decrets. El problema no és d'aprovar Decrets, sinó solament del compliment dels aprovats, puix que hem de tenir en compte que han estat aprovats per un Consell en el qual tenen llur representació totes les forces sindicals i polítiques antifeixistes. El millor que pot fer-se és no legislar més i dedicar-se al compliment estricte dels Decrets ja aprovats i al compliment, també del programa que fou llançat a l'opinió pública el dia de la constitució de l'actual Consell, sota el signe de la més absoluta lleialtat de tothom, perquè la lleialtat no pot ésser una paraula, sinó que s'ha de demostrar amb actes. Sostenim una lluita que no es limita al nostre territori geogràfic sinó que té marcada una clara influència en tot el món. I no obstant hem de guanyar en aquesta lluita, sinó que a més a més ens hem de fer dignes de guanyar-la. Cal prevenir l'opinió pública contra rumors falsos que es posen en circulació algunes vegades per agents provocadors o elements feixistes emboscats que aprofitant-se de l'extraordinària sensibilitat dels moments que vivim, volen impressionar zones que de vegades pateixen de neurosi o que són inconstants. Ací sobren paraules, comentaris, juntes, "juntetes", comissions, fessells i actituds teatrals, que no són mantingudes precisament pels militants i els poble autèntic que lluita el 19 de juliol.

No sé si el que us acabo de dir -- agraï el senyor Companys, després d'una petita pausa -- és quelcom improvisat i resulta desarticulat. ¿Seré útil? El que sí és que interpreto els anhels de l'opinió pública.

És natural que després d'una comoció tan gran com la que passem,

que haurà d'ésser i serà de resultats fecunds i gloriosos, hi hagi hagut confusionismes i àdhuc desorientacions que es van reparant per l'esforç i voluntat de tots. En aquest sentit és indiscutible que molt ha estat remeiat; però s'és arribada l'hora de fer un últim esforç per a ordenar, netejar, depurar tot el conjunt de la vida ciutadana apartant i reduint els nuclis que encara queden, per fortuna molt excepcionals i isolats, d'elements sense control. A més, és necessari reconèixer l'esforç que en la lluita antifeixista posa també la nostra petita menestralia i els camperols, els fills dels quals i també ells mateixos exposen cada dia la vida al front, malgrat que en les comarques de la nostra terra, i de la nostra ciutat també han sofert, ells mateixos, alguns greuges.

Hi ha a més el problema de la guerra, que només té una tècnica i uns imperatius, als quals ens hem de sotmetre. Sovint he parlat dels nostres milicians, als quals no puc referir-me sense posar emoció en les meves paraules. La perspectiva del front ha posat a voltes compte en les nostres paraules i en la nostra actitud. Però per la guerra, per la revolució i per les responsabilitats del demà és indispensable que tothom digui la seva paraula responsable.

En fi -- acabà dient el senyor Companys en termes de gran energia -- entrem en un moment en que és necessari que culmini la nostra victòria amb un esforç decidit del conjunt en què cadascú ha de dir la seva paraula. Jo ara us he de dir que em dispenso des d'aquest moment a tenir freqüents contactes amb l'opinió pública per a exposar-li la meua. He callat molt, he sofert molt, però estic decidit a que no continuï res del que es deia incontrolat, ni confusionismes ni disbauxes, que sí no comprometen la guerra, la dificulten i l'entrebiquen. Bones tardes, senyors.

Joan Peiró

El nostre estimat company "Liberador" de Mataró al donar compte de la marxa a Madrid del seu redactor Joan Peiró, d'un dels escriptors avançats que estimem i es fan estimar pel seu humanisme, s'expressa de la següent manera:

"Una sola cosa podia fer que el nostre amic deixés la tasca matoronina a la qual està lligat amb el cor i el cervell. Però, malauradament, això s'ha produït: el perill. La gravetat de l'hora que vivim exigeix que tothom doni el seu rendiment màxim i sacrifici als ideals de benestar i superació de la col·lectivitat, totes les comoditats personals i exploti fins al final totes les pròpies aptituds i les pròpies possibilitats. Tenim una confiança cega en la intel·ligència, capacitat de treball i decisió del nostre company: estem segurs que qualsevol lloc on vagi des d'ara serà

per a ell un baluard formidable de la tasca revolucionària; de la tasca que exigeixen les circumstàncies a cada hora, a cada moment.

La hora greu que viu Madrid exigeix l'atenció de tothom. I és un honor i una responsabilitat altíssima per a nosaltres, catalans, que tingam a punt els nostres exèrcits i les nostres forces per a salvar el que les circumstàncies han fet centre de l'antifeixisme europeu.

Peiró va a Madrid en unes circumstàncies que són, tanmateix, per a posar a prova a qualsevol. Cal que tothom es doni compte que aquest desplaçament ha de tenir per a nosaltres el valor d'un símbol. A Madrid hi ha perill i mentre aquest perill no sigui exterminat per complet tenim el deure ineludible de prestar tot el que de nosaltres depengui: homes, armes, treball.

Les circumstàncies han fet que a Catalunya estiguem en el teatre de la guerra, a la reraguarda. Això, però, és el que ens dona una responsabilitat única: la de sostenir l'avançada. Catalu-

nia va vèncer al primer moment i Catalunya ha de vèncer la guerra. Cada dia que passa ens en donem perfecte compte. Les grans possibilitats de la nostra indústria organitzada i sobretot l'esperit rebel forjat en el tremp de totes les privacions per la llibertat que tenim col·lectivament els catalans, ens donem aquesta responsabilitat!

A les armes, catalans!
Hem d'aterrar el feixisme espanyol. Hem de portar llibertat a les terres irredentes d'Espanya.

I ningú pot desertar. Es per això que la Confederació Nacional del Treball, vivint la realitat d'aquesta hora greu, desplaça els seus homes a la direcció de l'Estat. No pas al servei d'un programa, sinó al servei exclusiu dels pobles d'Ibèria, alçats en defensa de la seva vida, del seu esperit i de la seva llibertat. Que tothom ho tingui present: el que deserti és un traïdor!

A les armes catalans!

Cal serenitat a la reraguarda

Sovint les notícies que arriben dels fronts de lluita al públic de la reraguarda promouen reaccions de categoria massa violenta, provoquen alternatives emocionals que van des de l'optimisme més exagerat fins al pessimisme més ridículament absurd.

Per més que forçessim l'argumentació no trobaríem mai el terme precís que indiqués com és de perjudicial aquesta subordinació del sentiment popular a les emocions que es desprenen dels esdeveniments més immediats, ni de com aquest nerviosisme que influeix d'una manera indubtable en la moral del combatent actiu, és quelcom que mereix ésser bandejat definitivament d'entre nosaltres.

Portem ja prop de quatre mesos de lluita i tenim l'obligació de conèixer la guerra en tots els seus múltiples aspectes que componen victòries i desfetes, dies d'avançades i d'altres en els quals la sort ens ha estat més cruel. Per tant ja en tots els moments la moral de l'antifeixista de reraguarda pot ésser quelcom de permanent amb característiques de serenitat i de confiança ferma i no pas de fluctuants exaltaments.

La millor manera de coadjuvar a l'esforç de l'exèrcit popular que a la línia de foc ho està donant tot per tal de consolidar la victòria, és com prendre la responsabilitat solemne que ens atany a tots. No hi ha cap lloc en tot el sòl hispànic on no pugui desenvolupar-s'hi una activitat moral i material encaminada a l'aixafament del feixisme i totes les seves bàrbars i repugnants malifetes.

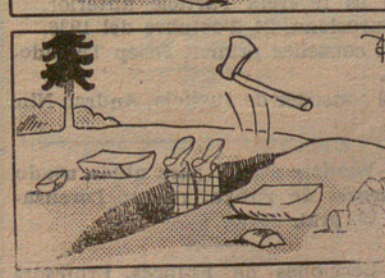
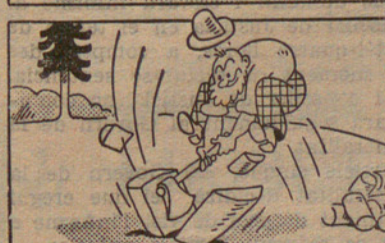
Cal una serenitat estoica. Encara que la situació fos realment molt més greu del que és, encara que l'esforç heroic del poble espanyol passés veritablement pel risc esdevingut eixore, res podria justificar que a reraguarda, les legions del treball es deixessin arrossegar per la desesperança. Molt menys pot arribar aquest estat d'esperit, quan hi ha en l'ambient innombrables símptomes segurs de que el feixisme ha fet tard i, ara, podrà elevar a l'ènemima potència la seva capacitat catastròfica de destrucció, podrà cobrir el sòl ibèric de nous estigmes degradants, però el que no podrà fer, per que el temps tre-

balla contra seu, serà aixafar la revolució espanyola.

La sola cosa que podria afavorir eventuals i fugissers èxits de la canalla feixista seria precisament el fet que les masses de reraguarda no haguessin sabut midar el grau de responsabilitat que sobre d'elles recau en aquesta lluita cruenta. Mentre el nostre exèrcit, mentre les forces que el poble ha llençat contra la canalla iacciosa lluiten amb un braó i amb una energia indomables sota el foc dels canons enemics i apleguen les victòries a força de sang i de sacrificis gloriosos, seria lamentable, inexcusable que a la reraguarda hom dilapidés miserablement els fruits que els combatents recullen en un dur esforç a la punta de llurs baionetes. Ací a la reraguarda el deure no és pas tant dur. Només ens cal treballar, esperar, mantenir-nos serens, tenir una plena confiança en els lluitadors nostres.

Tots sabem ja que l'objectiu final el tenim d'aconseguir una hora o altra. Tots sabem que les hordes feixistes caminen cap a una desfeta inevitable mentre les nostres forces van traçant en el camí avançant l'empremta profunda de la revolució proletària. Doncs, si sabem tot això, si sabem que la victòria final, gloriosa i esclatant, ha d'ésser per a nosaltres no ens han de preocupar les sinuositats del camí. Celebrem moderadament les victòries en la intimitat del nostre cor i, quan alguna operació no ens sigui del tot favorable, que hi ha de tot en les guerres, recollim noves i virils energies en la nostra consciència proletària per a saber mantenir-nos serens en el lloc marcat pel nostre deure revolucionari. I si no fèssim això faríem inconscientment el joc a l'enemic, el qual davant la irresistible empenta dels soldats del poble no pot oposar res més que salvatjades esporàdiques portades a terme amb l'intenció de quebrantar la moral de reraguarda, fomentant apassionaments i exaltacions menyspreables.

LIBRARY

Una destrallada formidable.

EL NOSTRE DEURE

Defensar Madrid

Sí, catalans, amics i companys nostres de lluites i sacrificis pel conqueriment dels nostres anhels, dels nostres idealismes i de les nostres esperances per l'esdevenir; el nostre deure és defensar Madrid.

Defensar-lo sense eufemismes ni subterfugis. No amb un verbalisme i unes indagacions, sino al contrari; amb unes conseqüències i unes realitats.

Amagar al poble l'estricta veritat, és perillós. I en aquests moments seria absurd i sense cap sentit pràctic, volguer amagar l'existència d'un perill gravíssim que, si no ens apressem a allunyar-lo primer i sotregar-lo després, resultarà fatal pel proletariat ibèric. El far llibertari que il·lumina a totes latituds, pot apagar-se.

Veus i plomes més autoritzades que la nostra han escrit i proclamat fins a l'abast que Madrid serà la tomba del feixisme.

I ho serà. Però perquè així sigui, cal una cosa: defensar-lo de tot i per tot.

L'enemic encara que selvatge, no és cec, i veu i albira el que significaria per a ells, per a nosaltres i per a la llum de la consciència europea, la capitulació de la capital d'Espanya.

No ens enganyem nosaltres mateixos, companys. No bescantem la impossibilitat que la terra madrilenya sigui trepitjada pels peus xops de sang de les hordes feixistes que l'assetgen. Sí; podria ésser si nosaltres giréssim els ulls a la realitat, i poguèssim com podem defensar Madrid, el deixéssim desamparat.

Seria una falta imperdonable que pagariem molt cares les conseqüències de les nostres terbolències i de la nostra suïcida obcecació.

Catalunya! Castella! Barcelona! Madrid! Parlant amb una mentalitat de guerra direm: Abans, sí; després, també. Però ara, no. Catalans i castellans, barcelonins i madrilenys: tenim de despollar-nos de tot arribisme personal i a voltes egoista i formar conjuntament, sense necessitat de pactes ni formulacions escrites, amb els demés companys de les altres terres lliures d'Ibèria, una pràctica i potentia Unió de Germans Proletaris.

I d'acord amb el lema veritat de "tots per un i un per tots" defensar Madrid fins a la nostra última gota de sang, a l'ensens que, salvaguardant la capital d'Espanya anihilarem les forces pretorianes que tenyeixen de sany la pròdiga terra hispànica.

J. MARTORELL PONS

M.ª Esperança Vilagran Quintana

Professora de Piano

S'ofereix per a donar lliçons a casa i a domicili.

Nord, 10, 2.ª 2.ª - GIRONA

Un comentari de la Conselleria de Defensa sobre el discurs de Durruti

"Ahr parlà Durruti. Home de cor i enèrgic, les seves paraules ostentaven duresa en l'expressió, però tots els qui l'oïren justificarien la rudesia del guerriller en el realisme tràgic de l'hora històrica. Perquè Durruti venia del front, on per espai de tres mesos i mig mantingué la seva columna en ofensiva victoriosa, i, a més, cohesionà la voluntat i el pensament de diversos milers d'homes que el seguien amb una fe cega i increbantable, trans formant així el que hauria estat o pogut ésser disciplina casernària i de guerra en una moral exemplar.

Compremem el valor de les seves paraules i l'angoixa de la seva crida en la responsabilitat de la reraguarda. Aquesta reraguarda que, efectivament, no viu la guerra amb la intensitat a què es fa necessari el plantejament i derivacions d'ella. Entre la crua realitat dels fronts i els pobles i ciutats allunyats, no es guarda el necessari paral·lelisme en la responsabilitat. Aquí, a les poblacions de la reraguarda, vivim un xic massa distrets, i en la nostra actuació ciutadana se'ns oblidia, de tant en tant, la tragèdia i les amargors dels que lluiten.

Es imprescindible desplegar una activitat dinàmica, i per damunt de tot controlada. S'ha de saber en què passa el temys i de quina forma viu cada un dels ciutadans de Barcelona, a l'objecte que, essent útils a la guerra, no constitueixin una disbauxa per a

l'economia. Els moments pels quals travessa Catalunya i Espanya determinen un desballestament força caòtic que ha de desaparèixer, perquè d'ell se n'aprofiten tots aquells que sempre vegetaren aprofitant-se de situacions confusionàries.

Tenim l'obligació de donar al món la tònica de sobrietat i de justícia social inherent als postulats que són el nord de les nostres aspiracions d'alliberament. Per això mantenim la lluita contra el feixisme. Perquè ells, els imperialistes, representen el poder totalitari, reflex dels feus antics de les preses de guerra. I, nosaltres, volem desplaçar d'Ibèria aquests germens nocius a la salut del poble, i estructurar una economia i una justícia capaç d'ésser agermanades a la grandesa espiritual de la lluita que sostenim.

Parlà Durruti coincidint amb la incorporació al Govern de la República d'aquells elements que no havien estat compresos. El mateix sentit de responsabilitat històrica que féu marxar al front de guerra els homes de la C. N. T. els féu acoblar a les institucions de control, malgrat llurs postulats antitotalitaris. Com digué en ocasió molt recent l'actual ministre de Sanitat, Frederica Montseny, és una "fatalitat històrica" que serà la clau de la victòria...

Però... Responsabilitzem la reraguarda!

Les sentències a mort seran examinades per un organisme especial que proposarà els indults convenientes

Sis indults han estat signats pel President Companys

El conseller de la Generalitat, sense cartera, senyor Rafael Closes, rebé ahir, al migdia, els periodistes al seu despatx oficial.

Digué que malgrat els bons desigs del conseller delegat senyor Terradellas, no podia rebre'ls per estar molt enfeinat en una reunió que no podia abandonar.

Ampliant la referència dels acords presos pel Consell a la darrera reunió del dimarts, el senyor Closes manifestà que el Consell de la Generalitat en atenció als motius que s'expressen al Decret de la Presidència publicat pel "Diari Oficial", prengué per unanimitat l'acord de suspendre les execucions de les penes de mort dictades pels Tribunals populars fins que no funcioni l'organisme informador que es crea per l'esmentat Decret.

L'ajornament de l'execució de les penes de mort dictades pels Tribunals populars no ha tingut, doncs, altra causa que la derivada de l'espera per a la constitució i actuació de l'esmentat organisme informador.

Afegí que a conseqüència de la creació d'aquest organisme ha estat possible aconsellar l'indult dels condemnats següents, que el President ha signat ja:

Manuel Calduc i Legido, Cristófor Rosselló Pochuan, Cecili Blanco i Blanco, Eutini Rodríguez Espinosa, Josep Erruzo García i Vicenç Abarca Martínez.

El Decret al qual es referí el conseller senyor Closes, que publicà el "Diari Oficial" d'ahir, és el següent: El dret revolucionari no s'ha de construir amb abstraccions; ha de basar-se en la vida i plasmar-se en normes emanades dels organismes revolucionaris, la comesa de les quals no ha d'ésser altra que servir els interessos del proletariat.

Les normes jurídiques que han de resoldre les qüestions derivades dels anhels del poble han de seguir el ritme accelerat que la revolució imposa per tal d'evitar l'envelliment prematur de les esmentades normes.

Un dels problemes d'interès més palpitant en els moments actuals és el referent a les penes a què són condemnats els responsables d'actes que han transgredit o transgredixen les normes de la revolució. És innegable que aquestes penes, quan re-vesteixen la màxima gravetat, tenen un gran ressò no sols dins l'àmbit nacional, sinó, àdhuc, en l'Internacional.

Per aquest motiu, si bé tota persona que actui contràriament a les normes objectives dels organismes revolucionaris i a la consciència proletària ha d'ésser sancionada, no és menys

cert que la noció dels actes jurídicament antisocials ha d'estar en íntima connexió amb la vida político-social del poble i ha de seguir forçosament, en el que afecta a les seves sancions, una marxa paral·lela.

Pertant, per acord unànime del Consell,

Decreto:
 Article primer. De les sentències condemnant a penes de mort dictades pels Tribunals Populars que actuen en el territori de la Generalitat de Catalunya, se'n donarà compte al Govern de la Generalitat trametent les actuacions sumariales a l'organisme a què es refereix l'article següent:
 Article segon. Es crea un organisme per a l'examen de les sentències condemnant a pena de mort dictades pels Tribunals Populars que actuen en el territori de la Generalitat de Catalunya, el qual estarà integrat:

a) Pels Presidents dels Tribunals Populars de Barcelona.
 b) Per dos fiscals dels que actuen als Tribunals Populars de Barcelona, que per torn rigorós correspongui.

c) Actuarà de president el de més edat, i de secretari el de Sala que per torn rigorós correspongui.
 Article tercer. Quan es tracti de l'examen de les sentències compreses en el primer paràgraf de l'article anterior dictades pels Tribunals Populars que no actuen a Barcelona, formarà part de l'organisme, el president del Tribunal Popular que hagi dictat la sentència objecte d'examen, el qual podrà delegar en el seu suplent o en un dels fiscals.

Article quart. L'organisme que es crea examinarà les sentències que li siguin sotmeses i les actuacions de les quals dimanin i elevarà informe al conseller de Justícia en el terme de vint-i-quatre hores, a comptar des del moment de dictar-se sentència.
 El conseller de Justícia ho comunicarà seguidament al Govern de la Generalitat.

Article cinquè. El Govern de la Generalitat decidirà el que cregui pertinent després de vist l'informe a què es refereix l'article anterior.
 Barcelona, 24 d'octubre del 1936.
 El conseller primer, Josep Terradellas.

El conseller de Justícia, Andreu Nin.

—Véndese coche para niños, usado, a precio de ganga, razón: Lorenzana, 19, pral.

—Lecciones de Francés. Profesora nativa y con título. Plaza del Gra, 18, 2.º I.º

COMITÉ ECONÓMICO DE ESPECTÁCULOS PÚBLICOS

TEATRO ALBENIZ

VIERNES día 6 de Noviembre de 1936
 2 Unicas funciones especiales, 2
 Tarde, a las 5'30 — Noche, a las 9'45

Presentación de la gran película cultural de la famosa marca EDICI,

ELYSIA

El Paraiso de los Desnudistas

La Naturaleza y el desnudo, en su más pura concepción científica, libertaria y renovadora, se han hermanado para producir la más bella obra de arte cinematográfico.

¡NO DEJEIS DE VERLA!

Tribunal Popular

LA VISTA D'AHIR A L'AUDIENCIA

El Tribunal Popular de Girona ha emès sentència contra els processats següents:

Pena de mort per Tarrés, Rodríguez, Domènech, Cano, Pló i Boadella.

Cadena perpètua per Tries, Deyet, Huges i Perramont.

Retirada l'acusació per Xiberta, Franquet i Soler.

El Jurat estimà justes les peticions del Fiscal.

Demà, a dos quarts d'onze del matí, es reunirà el Tribunal Popular núm. 2, sota la presidència del company Bohigas i actuant de fiscal el company Cayolà, per a jutjar el següents acusats d'auxili i cooperació a la rebel·lió.

Robert Roure Guillamet, Salvador MasPOCH Austí, Carles Salazar Culi, Francesc Armengol Fontbernat, Ramon Vidal Ros, Antoni Puig Rosell, Ramon Mangé Sanés, Andreu Salgado Comes, Joaquim Lioret Planas i Lluís Carbó Taberner.

José Escatllar
 Material Eléctrico.
 Batería de cocina.
 Artículos para regalo.
 Lámparas «METAL».

Rambla Libertad, 28 y 30
 GERONA

ESPORTIVES

FUTBOL

Demà dissabte, a les 3 de la tarda jugaran un encontre amistós a l'Estadi Municipal de Vista Alegre el primer onze de la "S. E. Jovent d'Ara" de Salt i l'equip "B" del Girona F. C., els quals arrencaran els seus onze de la següent manera:

GIRONA.— Figueres — Balges, Caritg — Sancho, Privat, Campa — Ferrer, Jordà, Bramon, Sals, Torrelles.
 S. E. JOVENT D'ARA. — Rustullet — Pellicer, Callis — Caselles, Serra, Xifra — Auguet, Fontané, Pol I, Comes i Pol II.

Estadi Municipal de Vista Alegre
 GIRONA F. C.

DEMA DISSABTE — A les tres de la tarda

S. E. Jovent d'Ara de Salt - GIRONA F. C. (b)

DIUMENGE DIA 8 — A dos quarts de tres de la tarda

CAMPIONAT DE CATALUNYA

GRANOLLERS S. C.

INGUÉS
 ORO - PEIRÓ
 VILA - ROVIRA - CIPUENTES
 FERRER - ROCASOLANO - SANZ - RUBIES - GUIX

CONTRA

GIRONA F. C.

ART

EXPOSICIO DE CARICATURES ANTIFEIXISTES DE PARDINYES

El proper diumenge, dia 8, tindrà lloc a la Biblioteca Municipal la inauguració de l'Exposició de caricatures antifeixistes del gran artista de la caricatura, Pardinyes, ben conegut del nostre públic per haver ja exposat altres vegades, amb molt bon èxit, a la nostra ciutat.

Aquesta exposició romandrà oberta fins el proper dia 20, de 7 a 9 de la vetlla, i serà a profit de Pro Infància Obrera.

A l'augurar a l'amic Pardinyes un altre triomf el felicitem pel seu desinterès concurs en pro de la infància desvalguda.

NOTÍCIES

SUBSCRIPCIO POPULAR ANTIFEIXISTA

Maria, Carme, Rosa i Valero Rahola Leal, filles i fill del nostre Director ens entreguen 50 pessetes per als infants allotjats en les nostres terres, posats a l'abric de la metralla feixista, que fem a mans de "Pro-Infància Obrera" de la nostra ciutat.

Del ciutadà Joan Rigau hem rebut 25 pessetes, 15 per als infants refugiats de la guerra i 10 per a Hospitals de Sang, que farem a mans corresponents.

També hem rebut del ciutadà Ricard Garriga i Tolosa, la quantitat de 50 pessetes per a Hospitals de Sang i 50 pessetes per als infants refugiats. Mercès a tots.

A primeres hores de la tarda del passat dimecres— entre dues i tres— es produí en la fàbrica de Manufactures de Suro Armstrong, S. A., de Palafrugell, un petit incendi.

Començà a cremar una sala situada prop la que ocupa la secció de triadores i en la qual hi havien arrecollats mobles i utilitatges vells i algunes saques de taps. Es va lograr aïllar el foc en aquella sala, i tot el que ella contenia ha quedat completament destruït; així i tot les pèrdues poden considerar-se de poca importància. Afortunadament no s'han registrat desgràcies personals.

MOLT AVIAT

Formidable estrena

REBELION a BORDO

(El successor de "BEN-HUR")

La Comissió Liquidadora dels comptes del extingit Comitè Antifeixista de Girona adverteix una vegada més als industrials i comerciants de la ciutat s'apressin a presentar els vals llurats per la Comissió de Finances, contra entrega dels quals els hi seran pagades les factures presentades.

Avui a la tarda de 5 a 7, i demà dissabte dia 7 de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda, seran els últims de pagament.

Anunciem una vegada més que tots els que no es presentin a cobrar els seus crèdits serviran per lluitar contra el feixisme.

Girona, 6 de novembre del 1936.

Tots els ciutadans que voluntàriament vulguin prestar-se com a donadors de sang, en el cas de que fes falta, poden passar els dimarts i dijous de 7 a 8 del vespre per la Por-

teria de l'Hospital de les Comarques Gironines per a fer l'anàlisi corresponent.

El veí d'aquesta, N'Amadeu Oliba fa a mans de l'Alcaldia, un aparell bomba per a inflar els neumàtics d'auto, trobat davant de l'Estació d'Olot, el qual serà lliurat a qui accediti que li pertany.

Ha estat detingut per la Guàrdia Urbana el transeüent Adolf Pechat de 50 anys, solter, natural de Vic, per reincidència, en complet estat d'embriaguesa.

EL

de los trastornos de la digestión

son debidos a la acidez del jugo de su estómago

causa además de la mayor parte de las enfermedades que pueden evitarse y curar, tomando

SALUTIO

VENTA EN FARMACIAS

Notes pregades

ASSOCIACIO PRO-INFANCIA OBRERA GIRONINA

Ahir va ésser efectuada la visita als infants madrilenys que es troben en el veí poble d'Anglès, visita que fou acompanyada per un estoc de roba, que ens va sollicitar la mestressa cap del grup allí allotjat Sra. Neus Garcia Alfonso, la qual amb un carinyo propi d'una mare cuida dels infants que es troben sota la seva custòdia, ajudada eficaçment pel Comitè d'Anglès que es desvetlla per atendre als mateixos.

Arribem al lloc on estan situats, una casa molt ben assolada, allí es tot de legria, ens fan els honors de la casa les dues mestresses que des de Madrid els acompanyen, i a les nostres preguntes, ens manifesten que es troben admirablement, puix que tot el poble s'avalitza en obsequiar-los, i els que més es distingeixen en aquesta missió són els infants de dit poble, els quals a tenir un moment de llibertat accedeixen a la casa on estan els seus companys, demanant permís per a jugar amb ells, petició a què les mestresses no hi posen cap reparo, puix elles es fan molt càrrec de la petició dels nans, i com deia molt bé l'altre dia en crònica d'un company d'aquest poble de què la llengua poden molt bé no entendre-la del tot, però el cor d'aquests petits infants, perseguits pel mateix azar, s'entenen del tot, puix tots lateixen pel mateix. Tots contra el feixisme, que és el que els ha obligat a separar-se de llurs pares a l'edat en què més falta els hi fa el carinyo de la mare, i és per això que els petits d'Anglès procuren emprar tots els mitjans, al seu alçanc, per a què els fills del cor d'Espanya, no trobin a faltar el que ells per sort encara gaudeixen.

Passem la visita reglamentària a la colònia i ens fem vertaderament càrrec del ben atesos i cuidats que estan els fills dels nostres germans madrilenys, i preguntem al més petit de tots què tal està i amb una tendresa pròpia dels anys seus ens contesta: Muy bien. Ya he escrito a mis padres para decirles que no sufran por mí, que luchan con fuerza para destruir a los malos, y que cuando puedan vengan a verme y se convencerán de lo bien que estamos todos los compañeros.

Es admirable que els infants tinguin tan bona impressió dels companys nostres.

Nosaltres, l'Associació Pro-Infància Obrera de Girona, des d'aquestes lletres, no podem per menys que felicitar efusivament al poble d'Anglès i desitjar que continuïn per aquest camí.

Madrid, 6 de les nostres...
 MADRID 6...
 Madrid, 6 de guerra! Aqu...
 L'enemic...
 de la capita...
 de gu...
 major nomb...
 conseguit p...
 la capital de...
 Encar...
 ha cregut op...
 de tots els...
 moment en...
 ocupar un...
 una sola de...
 les sindica...
 quals s'ampa...
 anys ha deix...
 de la iniciat...
 homes. No c...
 és precisan...
 que tots i c...
 quant i tingui...
 el seu ajut p...
 cordable en q...
 L'enemic e...
 carteres "q...

PER TELÈFON

NO PASSEN, NO PASSEN!

La marxa sobre Madrid, aturada En alguns sectors l'enemic es replega

Madrid, 6. Al sector Sud de Madrid les nostres tropes resistiren l'empenya rabiosa de l'enemic. També varen fer incursions al camp rebel algunes forces de xoc, i causaren moltes baixes als contraris. La jornada fou de gran nerviosisme als diversos sectors d'aquest front. Al sector de la carretera de Toledo, s'aconseguien posicions avantatjoses, i obligaren a l'enemic a retirar-se. A la carretera d'Extremadura s'aconseguí detenir l'avang cap a la capital. L'enemic no solament no ha pogut continuar el seu avanç, sinó que ha tingut de replegar-se. Les últimes notícies rebudes sobre el terreny de l'acció són altament beneficioses per a la causa del poble.

MADRID EN PEU DE GUERRA!

Madrid, 6. — Madrid en peu de guerra! Aquesta és exactament la situació del poble de Madrid avui en dia. L'enemic en concentrar a les portes de la capital d'Espanya els seus elements de guerra de primera força i el major nombre de les seves tropes, ha aconseguit posar en situació perillosa la capital de la República.

Encara que l'alt comandament no ha cregut oportú l'ajut directe i ràpid de tots els treballadors aptes fins al moment en el front de rera guarda per ocupar un lloc a les trinxeres, ni una sola de les organitzacions de les forces sindicals sota la direcció de les quals s'amparen els treballadors madrilenys ha deixat de portar pel seu compte la iniciativa de tenir preparats llurs homes. No cal; però mai està de més, i és precisament en aquests moments que tots i cada un s'hi vagi acostumant i tingui la plena convicció de que el seu ajut personal pot ésser imprescindible en qualsevol moment.

L'enemic està molt prop i sobre les carreteres que constitueixen l'entrada

de Madrid. D'aquests llocs cal treure'ls, i per a això és precís que ni un sol dels homes útils estigui en actitud de ganderia, sinó preparats en tot moment, i que durant tants dies han estat pensant-ho els menys decidits, i és possible que vegin arribada l'hora de complir. Tot abans que sofrir les humiliacions i tiranies que el feixisme hauria d'imposar. Aquestes reflexions i altres de tot semblant han estat pronunciades moltes vegades pels que han tingut una obligació inexcusable per complir a la rera guarda i pels que temperament més temerencs han pensat que no seria útil llur intervenció mentre llur esperit no es veïa aixecat per tenir l'evidència del perill. En veure'l prop, cal esperar-ho tot del poble de Madrid. El primer gest que se li ha demanat ha estat marcat amb tota exactitud i decisió. Ningú no ha mancat a la crida. A tots i a cada un dels Sindicats s'ha vist arribar, des de molt aviat a tots llurs directius que havien estat convocats.

Al poble de Madrid havia arrelat la idea de lluitar; i estem segurs que cada un dels treballadors madrilenys ha pensat en els moments de reflexió que havia de fer bona la frase que tant ha sonat des que aquesta guerra començà: "Madrid serà la tomba del feixisme". I ho serà.

Això fa suposar que s'ha meditat per la majoria dels que componen la població de la capital espanyola.

En moltes ocasions aquest poble ha donat mostres del seu vigor i de la seva valentia. Mai no es deixà dominar per l'intrús que volgué posar els peus al sòl que era seu.

L'intima convicció a Madrid és portar a cap un cop més a les pàgines de la història un fet que serveixi per sempre més de record dels ja famosos milicians espanyols.

La lluita és dura, terrible. La que respon a dos exèrcits potents, dotats d'excel·lents mitjans guerrers —encara no complets el que defensa la Llibertat i la Justícia—, però si amb la fortalesa que cal per subjectar els que intrusament volen imposar a Madrid, el seu comandament. Madrid diu i dirà a aquests intrusos "A la vostra fossa".

EL COMENTARI DE "POLITICA"

Madrid, 6. — "Politica", en la seva edició d'avui publica la següent impressió dels fronts:

Quan es lluita a tan poca distància de la capital de la República totes les alternatives tenen una repercussió immediata. La guerra, doncs, se sent ja a Madrid. No importa quins siguin els resultats de les accions parcials ni el final victoriós que està previst. El fet és el combat ens ofereix la necessitat d'ocupar-nos preferentment, exclusivament de la guerra. Tot el poble de Madrid es deu, doncs, en aquesta imperiosa urgència i tenim la seguretat que ell sabrà complir amb el seu deure, com ho estan complint les forces i milícies que batallen entestadament contra un enemic que procedeix amb fúria, utilitzant un malversament d'elements de tota mena.

La lluita sostinguda per les tropes republicanes amb gran dignitat i la resistència de les quals no cedeix, el material que posa en acció amb gran eficàcia i d'això n'és prova eloqüent els comunicats oficials que recullen les proeses dels nostres aviadors, són una garantia que tots compleixen amb el seu deure i el resultat és la victòria.

Madrid està davant d'unes hores decisives. El seu destí, el de l'Espanya lliure, es disputa a les seves mateixes portes. Confiança en el triomf sempre, a condició, és clar, d'acudir cadascú al seu lloc i fer els sacrificis que calguin per al destí del nostre país.

Tanquem la impressió lacònicament, dient a cada ciutadà: "Acomplir amb el teu deure!"

ELS COMBATS AL CEL DE MADRID

Madrid, 6. — Els periòdics publiquen alguns detalls de la victoriosa jornada de la nostra aviació durant la incursió dels aparells rebels sobre Madrid.

Poc després de les nou del matí han aparegut sobre Madrid tres gran avions de bombardeig que han llançat unes octavilles. Donava escorta a aquests aparells un caça. Les sirenes han anunciat el perill al veïnat, i les bateries an-

tiàries han funcionat ràpidament. Al cap de poc han aparegut dos caces lleials que han iniciat la persecució dels aparells rebels. Els avions de l'un i l'altre ban s'han aixecat per buscar el combat a una major altura. Segons després el caça enemic marca "Fiat" es precipitava al sòl mentre el pilot es llançava de l'avió obrint el seu paracaigudes, que lentament guanyà terra. El caça caigué a la dita "Dehesa de Moratalaz", de Vallecas. L'avió va començar a cremar ràpidament. Solament han pogut ésser salvades diverses bales de metralladora de tipus perforador. El pilot, empès pel vent, ha pres terra amb el paracaigudes al terme de Vicálvaro. Se l'ha detingut i ha estat portat primer a la caserna de Vicálvaro i més tard a Madrid. Estava ferit de bala en una cama. També s'ha recollit el paracaigudes, confeccionat a Itàlia. A les restes de l'avió es podien veure algunes inscripcions italianes. S'ha recollit igualment una magneto de procedència estrangera.

Mentre l'anterior combat es desenrotllava, altres caces lleials han sortit en persecució dels altres avions rebels, després d'un arriscat i emocionant atac han arribat a abatre'n un, que ha anat a caure al lloc conegut per Bosquecillo de Ribas, del terme d'Arganda. Per l'examen de les restes d'aquest altre avió s'aprecia la seva procedència alemanya. A la sabata presenta la inscripció "Germany".

També es diu que altres dos avions facciosos hagueren d'aterrar seriosament avariats al camp enemic.

El pilot capturat s'anomena Alfred Piccoli, natural de Bologna, de 28 anys. És pilot civil i fou contractat a Itàlia pagant-li dues mil cinc-cents pessetes mensuals. Fa aproximadament un mes arribà a Sevilla, i des de la capital andalusa fou conduït a l'aeròdrom de Talavera, on són italians gairebé tots els aviadors i estan comandats pel major Palanca, italià també. A Piccoli li donaren les estrelles de capità de l'aviació espanyola. Manifestà que havia sortit de Talavera en companyia d'altres aparells, amb ànim de bombardejar i estemordir el veïnat madrileny. Se li ocuparen un guant, petits cotons, segons sembla impregnats d'oli canforat, dues plomes estilogràfiques, dos bitllets de cinc-cents pessetes i un de cent, una targeta amb direcció en italià d'un veí de Roma, un paquet de tabac Savoia, perforat i ensangonat, una targeta amb comptes diversos, un emblema de capità aviador, un clauer amb quatre claus, un anell d'or amb pedres i documents de molt interès. La metralladora que portava l'aparell de Piccoli era moderníssima, amb bales dum-dum. Piccoli, a qui ha calgut amputar-li una cama, es troba a l'hospital de sang de la C. N. T. del carrer O'Donnell.

L'OFENSIVA AL NORD

Baiona, 6. — Les forces lleials espanyoles han iniciat una violenta ofensiva i han bombardejat Ondàrroa, Eigoibar i Mondragón. Els rebels s'han vist obligats a abandonar precipitadament aquesta darrera població. Per fi, Mondragón i Vergara han estat ocupades després d'un combat breu i violent.

L'aviació republicana ha bombardejat intensament diversos llocs estratègics i línies ferroviàries situades al voltant de Sant Sebastià. Aquesta capital queda seriosament amenaçada per l'últim avanç dels governamentals.

LA CRIDA DEL GOVERN

La nota que el Govern ha facilitat a la Premsa diu:

"Españoles: Al reorganizarse esta noche el Gobierno, quedando integradas en él, con la entrada de la C. N. T., todas las fuerzas antifascistas de España, dirigimos un llamamiento al pueblo español. El Gobierno quiere decir la verdad y prepararse para la gran prueba que con gesto decidido y heroico ha de dar España: el enemigo está a las puertas de Madrid, aguardando sólo el momento de entrar para saciar su odio en la capital de la Revolución y de la República.

Madrid —estamos seguros— cumplirá con sus deberes de capitalidad.

Este Gobierno tiene autoridad para exigir de todos el cumplimiento de su deber. A Madrid se le defiende no sólo en los frentes cercanos, sino con el concurso y la ayuda de todos los pueblos, enviando aquí las armas inactivas en todas partes, atacando al enemigo donde se encuentre y disciplinándose férreamente con visión nacional a los planes de conjunto que emanan del Gobierno.

Con que Madrid lo quiera, y si lo quiere España, el ataque enemigo puede quedar reducido a la impotencia. Basta que cada español sienta el deber de defender la libertad de su país, la vida de sus familiares más queridos y su propia dignidad de hombre; que se disponga a hacer pagar cara la osadía del adversario armado abundantemente por sus aliados extranjeros traidor a

su patria, que especula únicamente con la indecisión, la indisciplina y el optimismo suicida.

Madrid es hoy un frente de combate. Este frente ha de extenderse a toda España, y en él han de luchar hasta el supremo sacrificio todos los ciudadanos, todos los obreros que integran las fuerzas políticas y sindicales representadas en el Gobierno.

Ocupad cada uno vuestro puesto de lucha y obedeced al Gobierno que ocupa el puesto de dirección. Quien deserte de su deber, quien flaquee o sienta tibieza ante el enemigo, deshonra la organización a que pertenece y se hace acreedor al castigo como faccioso.

¡Españoles! Defended la Revolución y la República que en estos momentos se defiende en Madrid! ¡Todos movilizad para la victoria!

Madrid 5 de Noviembre de 1936.

Firmado: Francisco Largo Caballero; Julio Alvarez del Vayo; Indalecio Prieto; Julio Negrin; Jesús Hernández; Juan García Oliver; Angel Galarza; Anastasio de Gracia; Vicente Uribe; Julio Just; Bernardo Giner de los Rios; Juan Peiró; Juan López; Federica Montseny; Carlos Esplá; José Giral; Manuel Irujo i Jaime Aiguader."

ESTRANGER

INFORMACIONS EN TORN A LA SITUACIO A ESPANYA

DETALLS SOBRE L'ULTIM DEBAT EN EL COMITE DE NO INTERVENCIO

Londres, 6. — El debat d'ahir en el Comitè de no intervenció és caracteritzat per les polèmiques entre alemanys, rusos i italians. L'ambaixador soviètic, Maiski, tingué d'encarar-se amb els representants italià i alemany, que ahir pogueren disposar, a més del reforç inesperat d'húngars i austríacs.

Part de la sessió del Comitè es consagrà a la refutació dels rumors circulars insistentment en aquests últims dies sobre el pas de vaixells soviètics pel Canal de Suez, procedents de Vladivostok, amb armes i municions per a les tropes governamentals espanyoles.

Referint-se al rumor, també circulat a l'estranger, sobre la pretesa presa de 300 rusos per les tropes de Franco al front de Madrid, Maiski les relaciona amb les recents informacions aparegudes en el "Evening News", del seu corresponçal a Lisboa, segons les quals estan en camí d'Espanya uns 20.000 rusos.

Maiski, amb ironia, digué "que per la seva part hi havia el temor de que aquestes informacions fantàstiques no donessin motiu a que es publiquessin noves notes de protesta dels Govern d'Itàlia i Alemanya o Portugal". Precisà que "si les visions imaginàries s'utilitzen com a base de documents diplomàtics podren fàcilment convertir-se en objecte de riure del món nter".

Maiski subratlla el contras que ofereixen a aquests rumors i fantasies les dures realitats de la situació espanyola. Esmenta a continuació l'article publicat al "New York Times" pel periodista senyor Frank Luckholm, corresponçal d'aquest diari al front de Talavera, que actualment es troba a Lisboa. Diu el periodista americà:

"Els elements principals de l'exèrcit de Franco són ara italians, alemanys i moros. Es calcula que hi ha més de 100 avions italians i alemanys i uns 40 tancs. Han estat vistos oficials italians en diversos punts de les línies de Franco.

El corresponçal del sudit diari s'esten igualment en consideracions sobre el procediment adoptat per les autoritats militars per impedir que els periòdics puguin comunicar informacions relatives a l'activitat dels tancs italians, arribada de municions i armes estrangeres.

El periodista considera que "tant Alemanya com Itàlia esperen obtenir alguna cosa més a Espanya que la creació d'una potència feixista en el Mediterrà".

Referint-se a Portugal, diu el perio-

dia italiana i l'alemanya, i un fracàs dista que és un èxit per a la diplomàcia anglesa, no sols l'actitud que han adoptat des del principi, sinó totes les ulteriors accions, entre elles la suspensió de relacions diplomàtiques amb Espanya.

El periodista americà acaba dient: "Sols l'ajuda estrangera ha fet possible que Franco obtingués les victòries que ha aconseguit."

Després d'haver situat l'article del periodista americà, Maiski declara que "davant tals informacions seria raonable esperar que italians i alemanys fossin els últims a tirar la pedra al Govern dels soviets, encara que temi que no sigui així.

Maiski declarà, apolant-se en les dades del periodista americà, "que el moviment de Franco és molt impopular a Espanya, on les classes treballadores consideren que es tracta d'un moviment de les classes privilegiades per dirigir els aconseqüents al seu favor.

A continuació hi hagué una controvèrsia entre els representants rus, italià i alemany, sobre la capacitat dels vapors de carga rusos. El delegat italià digué que la capacitat dels vapors de càrrega soviètics era superior a la declarada en les fulles de ruta. El delegat soviètic declarà que acceptava subministrar detalls sobre la capacitat dels vaixells, i reafirmà que el seu Govern continuava afirmant que en els vaixells rusos que han arribat a Espanya solament s'hi ha transportat quiviures.

El representant austríac, apoiat pel seu col·lega húngar, subratlla la necessitat d'elaborar ràpidament un sistema de super-revisió, encara que considera necessari examinar més detingudament les declaracions i acusacions que emanen dels membres responsables dels Govern representats en el Comitè.

Es refereixen a continuació els debats a l'octava acusació, relativa al desembarc a Cartagena, el 16 d'octubre, de 50 metralladores, 94 homes i municions, que arribaren pel vapor "Komsal". Alemanya basa l'acusació en el testimoni d'una persona quin nom no pot revelar.

El delegat soviètic afirma que el vapor descarregà peces de recanvi per a camions. Alemanya demana que sigui suspesa la sessió, a fi de poguer donar el nom de la persona que fou testimoni de l'esmentat desembarc a Cartagena.

Finalment el president accepta aplaçar els debats. El delegat alemany llegeix unes declaracions acusant formalment a la U. R. S. S. d'haver violat en diferents ocasions els acords de no intervenció, subratllant el perill d'aquest actitud. Suggereix que els altres membres no permeten que segueixi aquest estat de coses.

El delegat italià reservà per una altra sessió les respostes del seu Govern a les acusacions rusas, que no es basen —digué— més que en un article del "New York Times".

El delegat francès espera que en la propera sessió serà discutit l'assumpte de la super-revisió. Els delegats soviètic i italià s'adhereixen a la proposició de que sigui establert un control sever. El president s'adherí a la suggestió francesa, i proposa que la pròxima sessió tingui efecte el 9 de novembre.

ESPIA ALEMANY DETINGUT

París, 6. — Comuniquen de Perpinyà a l'diari "Le Petit Parisien" que la gendarmeria de Tour de Carol ha detingut al súbdit alemany anomenat Schumann, que fou sorprès quan fotografava la via ferrada i diferents punts estratègics de la frontera franco-espanyola.

Fou immediatament traslladat a Montpellier, on fou interrogat pels oficials de la Segona Oficina del Ministeri de la Guerra.

El cas ha estat considerat de suma gravetat, pel que l'alemany en qüestió ha estat enviat a Marsella, on les autoritats competents buscaran ràpidament el desenllaç de la qüestió.

REBELION a BORDO

serà estrenada molt aviat.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL Secció Catalana

Comitè Local de Girona

Aquest matí ha sortit l'expedició de comestibles i robes que el Comitè Local de Girona del Socors Roig Internacional, remet als nostres germans que lluiten al front d'Osca.

Amb aquesta expedició s'envien una ventena de paquets de familiars de treballadors que aquest S.R.I. farà a càrrec de llurs destinataris. Acompanyen l'expedició els companys del S. R. I. Consol Garriga, Lluís Bota i Josep Sugranyes.

U. G. T.

Subscripció per comprar llana pro. Múlicles:

	Pessetès
Suma anterior	7.772/65
Sindicat Ram del Vestir U.G.T.	
Girona	77/50
Sindicat Oficis Varis de Celrà, U.G.T.	900/—
Sindicat Ram del Paper, U.G.T.	
Girona	121/20
Sindicat Oficis Varis, U.G.T.	
Girona	75/—
Sindicat Industries Químiques, U.G.T. Girona	264/95
Total fins avui	9.211/30

Continúa oberta la subscripció.

REBELION a BORDO

El film més gran de la temporada.

JOVENTUTS SOCIALISTES UNIFICADES

El Secretariat Femení de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya, convoca a totes les afiliades a la reunió que tindrà lloc el proper dissabte, dia 7 de novembre, al estatge social per les set de la vetlla. Per disciplina no hi manqueu.

J. LLOBET
METGE
EX-AGREGAT DE L'HOSPITAL DE PARÍS

Gorja, Nas i Orelles

CONSULTA:
11 a 1 matí
i 4 a 6 tarda

LORENZANA, 30 pral.
TELEFON, 391

Dr. F Font Miralles

Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició

RAIGS X

Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer xamfrà Plaça Hospital

Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6
Telèfon, 351

